

Stk. 2. En fælles bopæl anses ikke for ophørt ved midlertidigt ophold i anden bolig eller ved ophold i institution.

§ 89. Testamentariske bestemmelser efter § 87 bortfalder, hvis parterne indgår ægteskab med hinanden, eller hvis en part indgår ægteskab med en anden.

Kapitel 14

Ægtefælles testamentariske bestemmelse om overtagelse efter vurdering

§ 90. En ægtefælle kan ved testamente råde over enkelte genstande inden for sit fuldstændige særeje.

§ 91. En ægtefælle, som efterlader sig aktiver, der er fælleseje i boet, kan ved testamente råde over genstande, som tilhører den pågældende, og som ligger inden for så stor en del af fællesboet, som ved ægtefællens død falder i arv efter denne.

Stk. 2. Ægtefællen kan dog kun med den anden ægtefælles samtykke testere over

- 1) fast ejendom eller andelsbolig, der tjener til familiens bolig, eller hvortil ægtefællernes eller den anden ægtefælles erhvervsvirksomhed er knyttet,
- 2) indbo i det fælles hjem,
- 3) den anden ægtefælles arbejdsredskaber, eller
- 4) et motorkøretøj, der har været anvendt af den anden ægtefælle.

Kapitel 15

Permutation

§ 92. Har testator pålagt en arving en bestemt anvendelse af arven eller indskrænkninger i rådigheden over arven, kan justitsministeren eller den, justitsministeren bemyndiger dertil, tillade ændring af den testamentariske bestemmelse herom, når særlige grunde taler for det.

Stk. 2. Ved afgørelse efter stk. 1 bør der navnlig lægges vægt på testationens formål og karakter, ændrede forhold siden testamentets oprettelse, bestemmelsens gennemførlighed og hensigtsmæssighed samt hensynet til arvingen.

Stk. 3. Har testator indsat nogen til at påse overholdelsen af en bestemmelse som nævnt i stk. 1, kan ændring ikke ske uden dennes samtykke, medmindre særlige omstændigheder taler for det.

Kapitel 16

Dødsgaver mv.

§ 93. Reglerne om testamente finder tilsvarende anvendelse på

- 1) gaver, der gives i giverens levende live, men som er bestemt til at opfyldes efter giverens død, og
- 2) gaver, der er givet kort før giverens død på et tidspunkt, hvor døden må anses for nært forestående, og giveren var klar over dette.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 2, gælder ikke for sædvanlige gaver.

Kapitel 17

Overlevelseskravet

§ 94. Arveret tilkommer, medmindre andet er bestemt ved testamente, den, som lever ved arveladerens død, eller som er undfanget forinden og senere bliver levende født.

Stk. 2. Er to, som havde arveret efter hinanden, døde, uden at det vides, hvem der er død først, anses den ene ikke for at have overlevet den anden.

Kapitel 18

Arv, som tilfalder staten

§ 95. Er der ingen arvinger efter loven eller testamente, tilfalder afdødes formue staten.

Stk. 2. Hvis arven tilfalder staten, kan justitsministeren eller den, justitsministeren bemyndiger dertil, efter anmodning bestemme, at arven skal fordeles i overensstemmelse med bestemmelserne i et anfægteligt testamente, hvis testamentet må antages at være udtryk for afdødes sidste vilje.

Stk. 3. Hvis arven tilfalder staten, og forholdene særligt taler for det, kan justitsministeren eller den, justitsministeren bemyndiger dertil, endvidere efter anmodning afstå arven helt eller delvis til

- 1) afdødes samlever,
- 2) personer, der er opvokset hos afdøde som dennes sted- eller plejebørn,
- 3) personer, som er opvokset sammen med afdøde som dennes pleje- eller stedsøskende,
- 4) afdødes slægtninge i tilfælde, hvor formuen helt eller delvis stammer fra en fælles slægtning, eller
- 5) andre personer eller institutioner, som stod den afdøde nær.